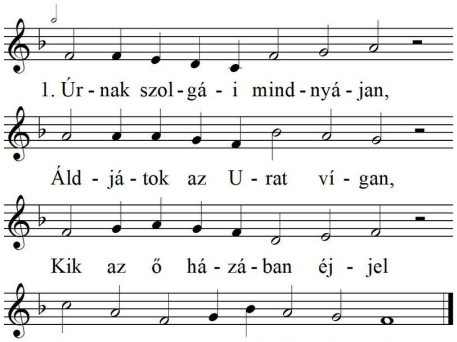
ÖKUMENIKUS VESPERÁS VÍZKERESZTI TÉTELEKKEL
(alkonyati zsolozsma a Népzsolozsmák alapján)

BEVONULÁSI NÉPÉNEK
(Református Énekeskönyv 134; Evangélikus Énekeskönyv 46)

2 Felemelvén kezeteket
dícsérjétek Istenteket,
szívből néki hálát adván,
őt áldjátok minduntalan!

3 Megáldjon téged az Isten
a Sionról kegyelmesen,
ki teremtette az eget,
a földet és mindeneket!

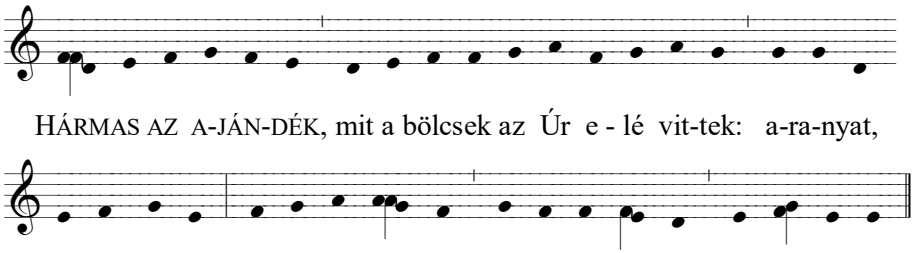
KÖSZÖNTÉS
BEVEZETÉS / INVOKÁCIÓ
(Református Énekeskönyv 151; Evangélikus Énekeskönyv 80)

ZSOLTÁROZÁS

Antifóna a zsoltárokhoz:

(4. t.) † / * /

145. zsoltár *'Lauda, anima'*

Dicsérjed, én lelkem, az Urat, † egész életemben az Urat /dicsérem, * éneklek az én Istenemnek, amíg csak /vagyok.

2 Ne a fejedelmekben /bízzatok, * emberek fiaiban, kik rajtatok nem segít-/hetnek.

3 Ha elszáll a lelkük, porrá /válnak ők, * ama napon semmivé lesznek /terveik.

4 Boldog az, kinek segítője Jákobnak /Istene, * reménysége az ő Urában, Iste/nében.

5 Benne, ki az eget és földet /alkotá, * a tengert és minden /élőt.

6 Ki hűséges marad mindörökké, † az elnyomottaknak igazságot /szolgáltat, * és ételt ád az éhe/zőknek.

7 Az Úr feloldozza a bilincsbe /verteket, * az Úr látóvá teszi a /vakokat.

8 Az Úr fölemeli a letör/teket, * szereti az Úr az iga/zakat.

9 Az Úr oltalmazza azt, ki idegenbe került, † árvának és özvegynek gondját /viseli, * a bűnösök útját viszont kárhozatba /viszi.

10 Örökké országol az Úr, a te Istened, ó, /Sion, * nemzedékről nemze/dékre.

(Meghajolva:) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK * ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. *(Ant.)*

146. zsoltár *'Laudate Dominum'*

Dicsérjétek az Urat, mert jó őt /zengeni, * a mi Istenünknek gyönyörű és ékes dicsérete /légyen!

2 Fölépíti az Úr újra Jeruzsá/lemet, * és a szétszórt Izráelt egybe/gyűjti.

3 Meggyógyítja azokat, kik megtört /szívűek, * és bekötözi az ő sebe/iket.

4 Ő mondja meg a csillagok /számát, * és ő hívja mindenikét /nevén.

5 Nagy a mi Urunk, és nagy az ő /ereje, * és bölcsességének nincsen /határa.

6 Az Úr fölkarolja a megalázott /embert, * de porig alázza mind a /bűnöst.

7 Énekeljetek az Úrnak hálaa/dással, * és dicséretet mondjatok a mi Istenünknek citera /szavával!

8 Ki beborítja az eget /felhőkkel, * és a földnek esőt /készít.

9 Ki a hegyeken szénát /teremt, * és gyógyító füvet az embernek /javára.

10 Ki állatainknak táplálékot /juttat, * s még a holló-fiaknak is, ha felsírnak /hozzá.

11 Nem a lovak erősségében van az ő /kedve, * sem a férfi erejében az ő /tetszése.

12 Inkább azokban gyönyörködik az Úr, kik őt /félik, * azokban, kik az ő irgalmasságában /bíznak.

(Meghajolva:) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK * ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. *(Ant.)*

147. zsoltár *'Lauda, Ierusalem'*

Dicsérjed, Jeruzsálem, az /Urat, * dicsérjed, Sion, a te Iste/nedet!

2 A te kapuidnak zárját ő tette /erőssé, * fiaidnak áldást /ő adott.

3 A te határaidon békét /ő teremt, * a gabona javával elégít ki /téged.

4 Ő elküldi szavát a /földre, * sebesen fut az ő be/széde.

5 Ő az, ki mint gyapjút teríti szét a /havat, * s mint a hamut, hinti a /zúzmarát.

6 Ki darabokban hullatja /jegét, * ki bírná elviselni annak /hidegét?!

7 Kibocsátja az ő igéjét, és megolvasztja /azokat, * az ő szele fúj, és a vizek újra /folynak.

8 Ki az ő igéjét Jákobnak /hirdeti, * igazságát és ítéleteit Izrá/elnek.

9 Ezt más néppel ő meg nem /tette, * és törvényeit velük nem kö/zölte.

(Meghajolva:) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK * ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. *(Ant.)*

KAPITULUM *(Iz 60,1)*

Kelj fel, ragyogj fel, Jeruzsálem, / mert a te világosságod eljött, // s az Úr dicsőséges fölragyogott fölötted. ℟. Istennek legyen hála!

RESPONZÓRIUM

MINDEN NÉ-PEK, me-lyeket al- kot- tál, * eljőnek és imádnak té-ged, U -

runk. MINDEN NÉPEK… ℣. És di-cső - í - tik a te ne- ve- det. *

ELJŐNEK… ℣. Di-cső-ség az A-tyá- nak és a Fi - ú- nak és a

Szent-lé- lek-nek. MINDEN NÉPEK…

HIMNUSZ

GONOSZ HERÓ-DES, I- RIGYEN Krisztus jöt-té- re mért remegsz?

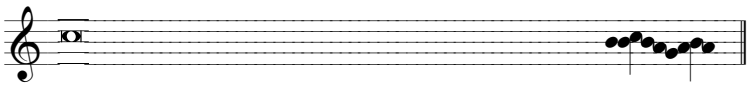
Mu-lan-dó jót el nem ra- gad, ki or-szágolni mennyet ad! Á - men.

2 Vonulnak már a mágusok – vezérlő csillag nyomdokán,
fény által a Fényt keresik, – Istenről vallnak kincseik.

3 Hullámain a tiszta víz – az égi Bárányt fürdeti,
s a bűnt, mely őt nem illeti, – lelkünk tisztítván elveszi.

4 Hatalmának ez új jele: – piroslik korsók friss vize,
parancsszavára bor folyik, – a víz lényege változik.
(Meghajolva:)
5 Urunk, tenéked glória, – ki nemzeteknek megjelensz,
s Atyádnak, Szent Léleknek is – dicsőség minden századon. Ámen.

VERZIKULUS

℣. Az egész föld imádjon téged, és énekeljen né-ked!
℟. Dicséretet mondjon a te neved - - nek!

MAGNIFICAT

Magnificat-antifóna:

FÉNY A FÉNYBŐL, fel-tündök-löt-tél, Krisztus! Néked a böl-csek a -

ján-dé-kot hoz-nak, al- le - lu - ja, al - le - lu- ja.

(8. t.) / * /

† **MAGASZTALJA** * az én lelkem az /Urat.

2 És örvendezik az én /lelkem, * az én üdvözítő Iste/nemben.

3 Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát, * és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden /nemzetek.

4 Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a /Hatalmas, * és szent az ő /neve.

5 És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre * azokon, kik őt /félik.

6 Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával, * szétszórta a gőgösöket szívüknek elbízottsága /által.

7 Letette a hatalmasokat a /székről, * és fölmagasztalta az alázato/sakat.

8 Az éhezőket betöltötte /jókkal * és a gazdagokat üresen /küldte el.

9 Fölvette Izráelt, az ő /szolgáját, * hogy ne felejtse irgalmas/ságát.

10 Miképpen megmondotta vala atyá/inknak, * Ábrahámnak és az ő maradékának mindö/rökké.

(Meghajolva:) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK * ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. *(Ant.)*

KÖNYÖRGÉS

¶ *Ha pap vagy diákonus vezeti a zsolozsmát:*

℣. Az Úr legyen veletek! ℟. És a te lelkeddel!

¶ *Ha nem pap vagy diákonus vezeti a zsolozsmát:*

℣. Uram, hallgasd meg könyörgésemet! ℟. És az én kiáltásom jusson eléd!

Könyörögjünk!
Isten, kinek Egyszülöttje testünk valóságában megjelent, add, hogy őáltala, kit külsőleg magunkhoz hasonlónak megismertünk, bensőleg is hozzá hasonlók lehessünk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön örökké. ℟. Ámen.

BEFEJEZÉS

¶ *Ha pap vagy diákonus vezeti a zsolozsmát:*
℣. Az Úr legyen veletek! ℟. És a te lelkeddel!

¶ *Ha nem pap vagy diákonus vezeti a zsolozsmát:*
℣. Uram, hallgasd meg könyörgésemet! ℟. És az én kiáltásom jusson elédet!

¶ *Előénekesek:*

℣. Mondjunk áldást az Úr-nak! ℟. Istennek le-gyen há- la!

℣. A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak!
℟. Ámen.

IGEHIRDETÉS

ESTI ÉNEK AZ IGEHIRDETÉS UTÁN

(A görögkatolikus vecsernyéből: 4. századi esti imádság)

ENY-HE VI- LÁ-GOSSÁ- GA a szent és bol-dog és hal-ha-tatlan mennyei

A - tya is - te- ni di-cső- sé- gé- nek, Jé-zus Krisztus. El- jö- vén a

napnak lenyugvá- sá- hoz, és lát-ván az es- te - li fényt, áld-juk az A-

tyát, s a Fi - út és a Szentlé-lek Is- tent. Mert te mél-tó vagy, hogy min-

den i - dő - ben szent hangon énekeljünk te- né- ked, Is - ten Fi - a, ki

él- tet adsz a vi- lág-nak, mi-ért is ez a vi- lág di- cső- ít té - ged.

AZ ÚR IMÁDSÁGA: MIATYÁNK…

ZÁRÓKÖNYÖRGÉS / KOLLEKTA (Protestáns graduál)

Imádkozzunk! Mindenható és kegyes Atya Úristen, tekints kegyelmesen a mi könyörgésünkre, és szabadítsd meg szívünket a gonosz gondolatoknak kísértéseitől, hogy Szent Lelkednek lehessünk igaz templomai és kedves lakóházai. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, ki veled él és uralkodik a Szent Lélek Istennel egyetemben mindörökkön örökké. ℟. Ámen.

HIRDETÉS ÉS ÁLDÁS

BEFEJEZÉS / BENEDICAMUS

(Protestáns graduál 11)

℣. A TEREMTŐ ATYA-IS-TEN és megváltó Fi- ú - is- ten
℟. Mindnyájan, mi, keresztyé-nek, fél-jük Istent, mint Urunkat,

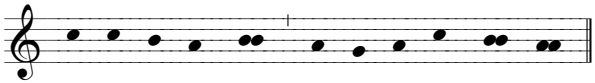
Ví-gaszta- ló Szentlélek-kel áldjon minket ö-rök-ké!
és di-csérjük i- gaz hit-ből mind-ö-rök-kön ö-rök-ké!

KIVONULÁSI NÉPÉNEKEK *(folyamatosan énekelhetők)*

A 85 / 84. zsoltár néhány versének parafrázisa (Graduale Hungaricum 15)

TE MEGÁLDOTTAD föl-de-det, U- ram, Já-kobnak or- szá- gát,

megbo-csá-tot- tad né-ped gonosz-sá - gát.

2 Ha felénk fordulsz, Urunk, Istenünk, s mutatod jó kedved,
újjáéledünk s örvendezünk benned.

3 Irgalom, hűség találkoznak majd, hűség kél a földből,
és az igazság letekint a mennyből.

A 93 / 92. zsoltár néhány versének parafrázisa ugyanarra a dallamra (GH 39)

AZ ÚR ORSZÁGOL nagy hatalommal, fényes dicsőséggel,
övezvén magát fenséges erővel.

2 Nagy csodálatos az Úr a mennyben, hatalmasságában,
igéje biztos fenn a magasságban.

3 Szentség illeti házadat, Uram, nagy az ékessége,
megáll örökké, nem lesz soha vége.

Régi magyar latin nyelvű ének ugyanarra a dallamra Szűz Máriáról, akinek anyai méhén keresztül megáldotta az Úr az ő földjét Jézus Krisztusban.

O, GLORIÓSA, o, speciósa, stella luminósa,
Dómina mundi, mater gratiósa!

2 Vox angélica, stirps prophética, proles Davídica,
tibi concínit Sálomon cántica.

3 Auróra surgens, lucérna lucens, sol rádiis fulgens,
illuminátrix, ténebras exclúdens.

4 Virgo María, mundi glória, duc ad cæléstia,
hic exsúlantes ut sint in pátria!